

Oh shit! It's Monday...

Στα πλαίσια του πανεπιστημίου παράγονται επιστήμη και γνώση, όχι σαν αυταξίες αλλά σε σύνδεση με την παραγωγή και την εργασία στην κοινωνία και σε αυτό συμφωνούν όλοι ανεξάρτητα από το πρόσημο που δίνει ο καθένας σε αυτό το γεγονός. Το ίδιο το γεγονός εμφανίζεται σε εμάς από τη μια μεριά καθαρά ατομικά καθώς το πανεπιστήμιο μας υπόσχεται καλύτερες συνθήκες εργασίας στο μέλλον, και από την άλλη συνολικά το πανεπιστήμιο αναπαράγει τις εκμεταλλευτικές σχέσεις εργασίας-κεφαλαίου¹. Αυτή την αναπαραγωγή των σχέσεων εργασίας-κεφαλαίου την φέρνει εις πέρας πετυχαίνοντας έμπρακτα τον αναγκαίο καταμερισμό της εργασίας, την εξειδίκευση του εργατικού δυναμικού σε συγκεκριμένο εύρος γνώσεων αλλά ταυτόχρονα και με την καλλιέργεια της απαιτούμενης κουλτούρας. Συνθετικό στοιχείο αυτής της κουλτούρας είναι το κυνήγι του ατομικού δρόμου με ανταγωνιστικούς όρους. Στα σύγχρονα πλαίσια όπου η παραγωγικότητα του ατόμου γίνεται κριτήριο της ηθικής του υπόστασης. Και όλα αυτά καλυμμένα σε ένα δημοκρατικό πλαίσιο διαταξικής φύσης στο βωμό της “ουδέτερης” επιστήμης την οποία όλοι υπηρετούμε και όλοι απολαμβάνουμε τους καρπούς της.

Αποτέλεσμα όλων των παραπάνω είναι η απόκρυψη της εκμεταλλευτικής φύσης της εργασίας την οποία όμως αντιλαμβανόμαστε στην καθημερινότητά μας. Την αντιλαμβανόμαστε στην εντατικοποίηση των μαθημάτων και των εργασιών και στο άγχος των εξετάσεων. Και είναι λογικό διότι παρά τα όποια στοιχεία επιλογής στο αντικείμενο σπουδών και το περιστασιακό ενδιαφέρον πάνω σε μαθήματα, η εργασία στο σήμερα(με τη μορφή που βιώνεται) επιβάλλεται ως το μόνο μέσο βιοπορισμού για τις προλετάριας. Στην προσπάθεια αντιμετώπισης αυτής της πραγματικότητας εμφανίζονται δύο δρόμοι που κανένας τους δεν μας καλύπτει. Ο ατομικός ανταγωνιστικός και ο δρόμος της συστράτευσης με κάποια παράταξη που αντιπροσωπεύει μια έτοιμη πολιτική γραμμή. Είναι λειτουργία του κράτους γενικά να διασφαλίζει την αναπαραγωγή των εκμεταλλευτικών σχέσεων και μέσω του πανεπιστημίου ειδικά.

Εμείς απεναντίας επιλέγουμε να συγκροτούμαστε με βάση την ταυτότητα που μας επιβάλλεται και εν μέρει επιλέγουμε, προτάσσοντας όμως τις ανάγκες και τις επιθυμίες μας. Ανάγκες και επιθυμίες που διεκδικούμε αδιαμεσολάβητα και με συλλογικούς αντιιεραρχικούς όρους. Μέσα από μια διαδικασία στην οποία θεωρούμε ότι παίζουν πολύ σημαντικό ρόλο οι σχέσεις που χτίζουμε μεταξύ μας. Σχέσεις που μπορούν να δομηθούν μόνο ενάντια σε κάθε είδους λογική ανάθεσης και πρωτοπορίας. Σχέσεις και διαδικασίες που γεννούν αυτόνομους αγώνες και δεν αφήνουν χώρο σε εξουσιαστικές συμπεριφορές.

¹ Είναι λειτουργία του κράτους γενικά να διασφαλίζει την αναπαραγωγή των εκμεταλλευτικών σχέσεων και μέσω του πανεπιστημίου ειδικά.

**Συνέλευση ΑΠΗΜ Κάθε Δευτέρα στις 17:00
στο στέκι δίπλα στο φουαγιέ**

Αυτόνομη Παρέμβαση στους Ηλεκτρολόγους-Μηχανολόγους